

Brezno

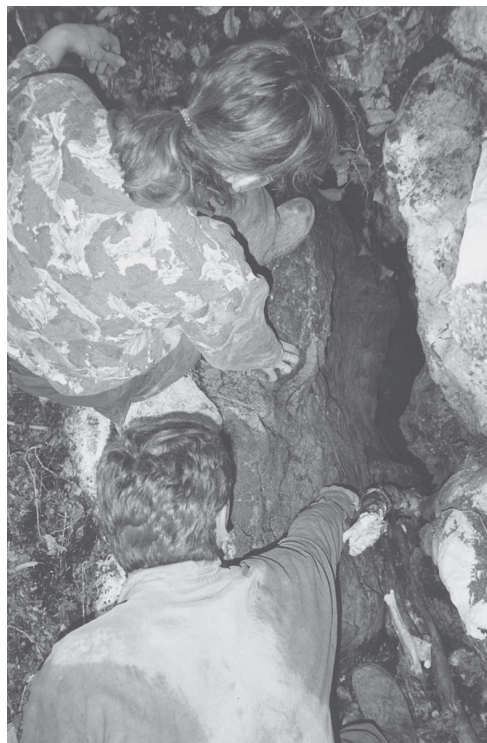
4. julij

Tanja in Mihael Rukše

Davnega 4. julija 1993 smo obiskali Rožno brezno na Kleču z namenom, da ga izmerimo. Silvo, Marko in jaz smo se spustili vanj, Miha pa je pregledoval okolico, ki je bila posejana z vrtačami. Miha pa ne bi bil Miha, če tudi tokrat ne bi našel zanimiv, vendar ozek vhod v podzemlje. Razpoka je bila dolga 40 cm in široka 10 cm. Po prvi meritvi globine s kamnom se mu je brezno zdelo zanimivo in vredno obiska. V času, ko smo ostali merili sosednje brezno, je Miha z zidarskim dletom in s težkim kladivom že toliko razširil vhod, da se je lahko stlačil vanj. Spustil se je 20 metrov globoko in se ustavil na polici. Brezno se je še nadaljevalo, vendar se je zaradi pomanjkanja časa vrnil na površje.

*Širjenje ožine pod pasažo Kontrapezo.
Foto: Mihael Rukše*

*Vhod v brezno.
Foto: Mihael Rukše*

V brezno smo se zopet odpravili naslednji teden, ko nam je lepo jutro vtilo upanje na zanimivo raziskovanje. Občutki v podzemlju so bili nenavadni, pričakovanja velika, saj smo bili prvi ljudje v tem delčku podzemlja. Vhodno brezno je bilo zasigano z lepimi kapniki in zavesami. Tiho smo občudovali lepote, prisluhnili tišini in kapljanju vode, ki ustvarja nove umetnine. Porabili smo prvo vrv in prišli do globine 70 metrov. Ustavili smo se na polici, kjer je bil večji prostor, nad njim pa lepo jamsko okrasje. Pritrdili smo novo vrv in se pripravili za nadaljevanje raziskovanja. Premagali smo še dvoje brezen, vendar nas je na koncu slednjega ustavilo podorno kamenje. Iskali smo primerno nadaljevanje, pregledali vsako razpoko in ugotovili, da nadaljevanje zapira velika skala. Pomagali smo si z reševalno tehniko in odmaknili skalo, da smo lahko prišli v meander, kjer se je pred nami pokazala nova ožina. Z veliko težavo smo premagali tudi to, 5 metrov globlje pa nas je čakala naslednja. S kladivom in z zidarskim dletom smo jo razširili, meander, ki ji je sledil, pa se je močno razširil in spustil v globino.

Po naših ocenah smo bili na globini 150 metrov, kjer so nas ustavile nove ožine. Slutili smo, da jim sledi obetavno nadaljevanje, vendar takrat nismo imeli dovolj dobre opreme za širjenje ožin. Sedaj ko je tehnika napredovala, bi se to dalo rešiti z manj truda in hitreje, le čas si je potrebno vzeti. Torej, jama je še vedno tam, kjer je bila, in mislim, da si po tolikih letih spet zasluži obisk jamarjev. Potrebno bi bilo razširiti ožine na "dnu" jame in jo do konca izmeriti. Gotovo nas za novo ožino čaka nova pustolovščina in z njo odkritje doslej še nedotaknjenelega dela podzemnega sveta.

Raziskovali smo: Mihael Rukše, Silvo Kristan, Marko Pavlin, Zdravko Bučar in Tanja Rukše. Izvedli smo šest raziskovalnih akcij, brezno izmerili do globine 127 metrov, raziskali pa do 150 metrov.

